

عنوان مقاله:

تأثیر اجزای سرمایه فکری بر توسعه گزارشگری مالی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی حسابداری و مدیریت (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

شکوفه اعتبار - عضو هیئت علمی آموزش کرده فنی و حرفه ای سما، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

غلامرضا صفار زاده - عضو هیئت علمی آموزش کرده فنی و حرفه ای سما، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

خلاصه مقاله:

سرمایه فکری به عنوان دانش ایجاد ارزش افزوده در شرکت ها، تأکید شده است، ابتدا طبقه بندی اجزای سرمایه فکری را فدراسیون بین المللی حسابداران در سال 1,998 انجام داد و در این مقاله طبقه بندی جدیدتری که در سال 2,003 توسط انجمن سرمایه فکری ایتالیا صورت گرفت و نیز تمامی عوامل مرتبط به اجزای تشکیل دهنده سرمایه فکری ارائه شد. اهمیت اندازه گیری سرمایه فکری، چالشی در مدل گزارشگری مالی سنتی برای اندازه گیری و حسابداری سرمایه فکری ایجاد می کند که در رویکرد اصولی برای حسابداری سرمایه فکری: 1- شناسایی، اندازه گیری در صد سرمایه فکری تحت عنوان دارایی فکری در ترازنامه و 2- افشای اطلاعات مرتبط با سرمایه فکری، بدون تلاش برای ارزیابی مبالغ پولی بیان شود. امروز افزایش تقاضای افشا در گزارشگری مالی به اهمیت بیشتر شناسایی و اندازه گیری دارایی ها از جمله دارایی های نامش بود، باعث تمرکز بر صورت ترازنامه و دیدگاه مبتنی بر ترازنامه گردیده که در نمودار مدل توسعه یافته گزارشگری مالی ترسیم شده است. با بررسی موضوعی در خصوص سرمایه فکری و قیمت گذاری آن، می توان نتیجه گرفت که در حال حاضر تعریف واحدی از مقوله سرمایه فکری در دنیا وجود ندارد و افشای اطلاعات حسابداری سرمایه فکری به جای شناسایی، اندازه گیری و ثبت سرمایه فکری تحت عنوان دارایی فکری در ترازنامه برتری دارد. در نتیجه، ارائه چارچوب توافقی برای ارزیابی راهبردی سرمایه فکری در سازمان ها و شناسایی دقیق اجزای تشکیل دهنده آن مانند: سرمایه انسانی، سرمایه تکنولوژیکی، سرمایه تجاری و سرمایه اجتماعی می تواند منجر به شناسایی سرمایه فکری به منظور ارائه در صورت های مالی برده بود در گزارشگری مالی شود.

کلمات کلیدی:

سرمایه فکری، مدل توسعه یافته گزارشگری مالی، حسابداری سرمایه فکری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/441913>

